

De buikomvang en Neutrophil Gelatinase-Associated Lipocalin (NGAL) in de ouderdomsdepressie.

Zowel obesitas als depressie leiden tot een slechtere gezondheid. Dit wordt mogelijk veroorzaakt doordat onderliggende mechanismen van de twee aandoeningen, bijvoorbeeld door vetweefsel geproduceerde ontstekingsstoffen, overlappen. Uit bevolkingsonderzoek blijkt een verband tussen obesitas en depressie. Of dit verband ook bestaat met ouderen die leiden aan een klinische depressie is nooit onderzocht.

Met behulp van de Nederlandse Studie naar Depressie bij Ouderen onderzochten we de relatie tussen depressie en buikomvang bij depressieve ouderen. Daarbinnen onderzochten we specifiek de rol Neutrophil Gelatinase-Associated Lipocalin (NGAL) in deze relatie. NGAL is een ontstekingseiwit dat een rol lijkt te spelen bij depressie en geheugenstoornissen en mogelijk geproduceerd wordt door buikvetweefsel.

In tegenstelling tot bevolkingsonderzoek vonden we dat depressieve ouderen een lagere buikomvang hadden (dus slanker waren) in vergelijking met niet-depressieve ouderen. Binnen de groep depressieve ouderen bleek echter dat er een grotere buikomvang geassocieerd is met ernstigere depressie. Dit verband was sterker naarmate de leeftijd van de eerste depressie lager was en ziekte duur langer was. NGAL was geassocieerd met de ouderdomsdepressie, maar alleen bij die depressieve ouderen met een grote buikomvang. Dit wijst erop dat NGAL inderdaad een stof is die door buikvetweefsel wordt geproduceerd (adipokine), met een effect op de stemming.

In de toekomst zou gekeken kunnen worden of interventies gericht op het terugdringen van overgewicht en/of interventies gericht op NGAL positief bijdragen aan de behandeling van depressie bij mensen met overgewicht.